

Discussie moet niet alleen over de gestegen tarieven gaan

Donderdag 28 juni debatteert de Tweede Kamer over het vervolg van het per 1 januari jl. gestarte experiment vrije prijzen mondzorg. Aanleiding is een door de NZA uitgevoerde Marktscan Mondzorg, waaruit zou blijken dat de prijzen van de tandartsen in de eerste drie maanden van dit jaar fors zijn gestegen.

Het is goed dat de Tweede Kamer debatteert over de mondzorg, maar kijk in die discussie niet alleen naar die tarieven, maar neem een breder perspectief in ogenschouw.

Allereerst: er worden te snel conclusies getrokken op basis van het rapport

De intrede van marktwerking in de mondzorg heeft tijd nodig. Er moet een marktevenwicht gaan ontstaan bij partijen die daar nog niet aan gewend zijn (patiënten, tandartsen en verzekeraars). Je kunt niet verwachten dat een dergelijk evenwicht al na drie maanden ontstaat. Dat de kamer nu al de conclusie lijkt te willen trekken dat het experiment niet geslaagd zou zijn is voorbarig. Het is vergelijkbaar met de conclusie trekken dat iemand die net in het water is gedoken niet kan zwemmen, omdat hij nog niet boven is gekomen. Daarnaast zette het NMT, de beroepsorganisatie van tandartsen en tandartspecialisten, al haar vraagtekens bij de gestelde tarievenstijging in het rapport.

Belangrijker: er gaan minder mensen naar de tandarts

Het daadwerkelijk of verondersteld duurder worden van de mondzorg, in combinatie met de recessie, heeft tot een opmerkelijke ontwikkeling geleid. De omzet van de tandartsen in Nederland is naar alle waarschijnlijkheid in de eerste helft van dit jaar met zo'n vijf tot twintig procent gedaald (afhankelijk van standplaats e.d.). Anders gezegd: er gaan veel minder mensen naar de tandarts of mensen stellen een behandeling uit.

Dat leidt tot negatieve gevolgen op de langere termijn

Mondgezondheid van mensen is belangrijk. En niet alleen omdat het fijn is een goed gebit te hebben; het is ook een economische factor van belang. In landen met een slechtere mondzorg neemt het verzuim op het werk, bijvoorbeeld door 'kiespijn', vormen aan die we ons in Nederland niet meer kunnen voorstellen. Met regelmaat naar de tandarts gaan betekent dat erger wordt voorkomen. Mensen die nu wegblijven bij de tandarts stappen uit dit systeem van preventie. En dat zorgt ervoor dat op langere termijn letterlijk gaten in het gebit gaan vallen.

Iemand die zijn of haar gebit goed verzorgt, heeft geen dure behandeling nodig. Dat zou als belangrijkste uitgangspunt moeten gelden om de kosten in de mondzorg structureel te verlagen. De discussie moet dus niet alleen gaan over de tarieven van de behandeling, maar ook over preventie in de mondzorg. En laten we vooral geen overhaaste beslissingen nemen op basis van een rapport waar nog veel kanttekeningen bij geplaatst kunnen worden.

Albert Feilzer, hoogleraar en decaan Academisch Centrum voor de Tandheelkunde Amsterdam (ACTA)

Voor meer informatie

Persvoorlichting ACTA | Anke Brouwer | a.brouwer@acta.nl | (020) 59 80678